

Hər ürəkdə kitabın var...

Ustad şair İsmayıl İmanzadəyə məktub

Əziz dostum İsmayıl İmanzadə... Oxudum ki, kitablarını axtarırsan. Çox yaxşı, öz arxivində bir neçə nüsxənin olması vacibdir...

Doğrusu, sənin kitabların, əlbəttə, məndə vardı. Axırını ikisini redaksiyada özün müəllif qeydinlə vermişdin. Birincini isə səninin adaşın olan qardaşım hələ çox əvvəllər tapıb gətirmişdi. Onun müəllimi olmuşdum... tapşırıq vermişdim ki, hər kəs özünün böyük adaşı haqda yazsın... Təəvvür et ki, o, 40 il bundan əvvəl səninin böyüklüyünü uşaq məntiqi ilə necə sübut edirdi...

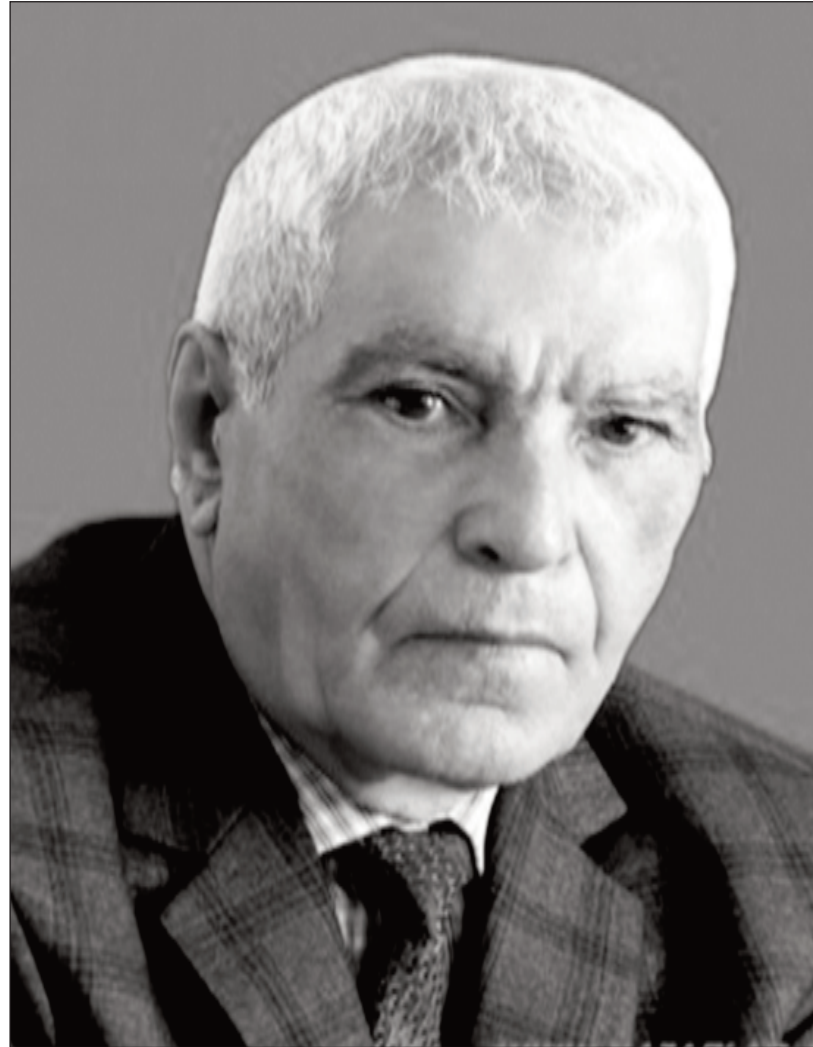
Sonra mən mətbuata keçdim. Səninlə görüşlərim müntəzəm xarakter aldı. Apardığın dərnəyə dəvət edirdin ki, müəlliflərin yaradıcılığını təhlil edim. "Ümid" ədəbi dərnəyində oxunan şeirlərin səviyyəsi məni qane etməyəndə öz şeirlərini oxumağını heç unutmuram. Bununla sanki demək istəyirdin ki, bilirsen kim nə yazır və necə yazır...

Bir sözlə, sən bir şair kimi zaman-zaman insanların qəlbində bitirdin. İndi böyük ruh aləminin köklü çınarısan - çox əzəmətli çınarı...

Xətrinə dəyməsin, bəzən mənə elə gəlib ki, sən dahi axtarıb yanında durmaq, şəkil çəkdirmək xəstəliyinə düşər olmağa doğru gedirsən, ancaq buna səninin səmimiyyətin imkan vermədi. Sən bizim İsmayıl olaraq qaldın...

Dahi xalqdır - səni tanıyan, sevən, səndən yaxınlığa, ünsiyyətə görə qonaqlıq ummayan insanlardır...

Bu gün səninin şair taleyin yurd həsrəti ilə ömür pillələri qalxır. Səninin, yəni ədəbi ictimai rəyde kifayət qədər yeri olan bir şair İsmayıl İmanzadə kimi cəmiyyətin ruhən diri qalması naminə mübarizən, yazıb yaratmağın bir ordunun görə bildiyindən az dəyərli deyil. Qalır ki, rəsmi təsdiq, bunun özünün də maraqlı tərəfləri var. İnsanlar haqqı olub rəsmən təqdir olunmayanların xatirəsini daha əziz tuturlar...

Bir də ki, hələ cavansan... yaşa görək...
...Az qala unuttum səninin kitab axtarmağını. Kitablardan çoxdan səni sevən, tanıyan insanların ruhuna hopub, yaddaşına köçüb. Çox vacib olsa faksla edərək, orijinalın özündən fərqlənməyən...

P.S. Yəqin bilirdin ki, bizim ailənin, yəni mənim kitabxanam rayonda ən böyük, ən zəngin kitabxana idi, rayon üzrə şəxsi kitabxanaların hesabında da bu göstərici vardı. Rəhmətlik Bahadır Mehdiyev, bizim Tariyel Abbaslı, rayonun digər nüfuzlu komissiya üzvləri xüsusi rəy yazmışdı. Həmin rəyi mən rayon qəzetində çap etdirmək istəyirdim. Təəssüf o vaxt... nə isə... Həmin rəyde qiymətli kitablar, dəyərli ədəbi elmi nümunələr sadalanırdı. Ayrıca qeyd olunurdu, Sərdar Əsədın, Sabir Əhmədovun, Sabir Süleymanovun və səninin, yəni İsmayıl İmanzadənin adları. O vaxt bu əsas şərtlərdən biri idi... Çəbrayıldan olan elm və sənət adamları şəxsi kitabxanalarda necə təmsil olunur...

Bir sözlə, həmin kitabxana üç hissəyə bölündü. Bir hissəsi Xələflidəki ümumi evimizdə - ata mülkündə, bir hissəsi Cəbrayıl şəhərindəki evimdə, bir hissəsi də Mərçanlıda dostum Ələsgərgilin evində qaldı... Bizim əmlakımız da elə yəqin səninin vaqonunla qonşu olaraq qənimət kimi aparılıb...

Tarixən qəsbkarlar qəsb elədikləri əraziləri talan etməkləri ilə fəxr ediblər. Ancaq unudurlar: yaddaşı talan etmək olmaz.

Əzizim, İsmayıl İmanzadə, sən artıq xalqın tarixi-mənəvi yaddaşında yaşarı haqq almısan. Üzü gələcəyə yaxşı yol. Hələ görüşlərimiz yəqin ki, yenə olar. Sevgi və səmimiyyətimizi qorusaq, qoruya bilsək, əbədiyyətdə də...

Səninlə dostluq mənim üçün fərəhdır. Asif Ata fərəhi yaşamağın özülü kimi şərh edirdi...
...Qəlbin fərəhsiz olmasın...

Oxuculardan və əziz dostum, səndən bəndənizi bağışlamaq dilərdim...
Mətni birbaşa, redaktəsiz yaddaşa verdim...

Əli Rza X I fli

Kredo 2021.- 15 sentyabr.- S.1. 05.09.2020